

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1960

N:o 16—23

- Innehåll:** N:o 16. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.
N:o 17. Landskapslag om fördelning av driftskostnaderna vid Ålands centralsjukhus.
N:o 18. Landskapslag om ändring av landstingsordningen för landskapet Åland.
N:o 19. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om understöd för studier vid läroverk i landskapet Åland.
N:o 20. Landskapslag om ändring av landskapslagen om naturskydd i landskapet Åland.
N:o 21. Landskapslag om tandvård i folkskolorna.
N:o 22. Landskapslag om yrkesvägledning.
N:o 23. Landskapslag om arbetsförmedling.

N:o 16.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 4 § landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) i dess lydelse i landskapslagen den 23 april 1959 (12/59) samt slutstadgandet i landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland, såsom följer.

4 §.

Såsom lantbruksfastighet skall vid taxeringen anses lägenhet eller del därav, egen eller legd, där lanthushållning eller skogsbruk bedrivs.

Enligt grunder, som angivas i rikets förordning om beskattning av lantbruksfastigheter, given den 1 oktober 1959 (FFS 376/59), skola för bestämmande av nettoavkastningen lantbruksfastigheternas ägor uppmätas och den odlade marken samt naturlig äng och betesmark graderas och omräknas i

skattehektar samt skogsmarken klassificeras. Till odlad mark hänföres åker samt därmed jämförligt kulturbete. Graderingen utföres på basen av jordmånens naturliga beskaffenhet och produktionsförmåga samt ägornas läge. Skogsmarkens klassificering utföres på basen av dess produktionsförmåga.

Beskattningen av odlad mark samt ängs- och betesmark grundas på det av landskapsstyrelsen fastställda beskattningsvärdet för skattehektaren.

Beskattningen av skogsmark grundas på skogsmarkens areal, dennas klassificering samt det av landskapsstyrelsen fastställda penningvärdet för skattekubikmeter enligt följande skatteklasser:

IA IB II III IV V

Kubikm. per ha 4,4 3,8 2,9 2,2 1,4 0,6

Såsom husbondelön beskattas värdet av den skattskyldiges inom lanthushållning och skogsbruk på egen eller arren-

derad lägenhet utförda arbete, ledning av arbetet däri inberäknad, uppskattad i penningar till belopp, som bort erläggas åt avlönad person. Såsom husbondelön må icke fastställas högre belopp än som motsvarar det arbete och ledningsarbete, som av den skattskyldige kan utföras.

Husbondelönen uppskattas utgående från lägenhetens areal i skattehektar odlad jord enligt taxeringsnämndens prövning, med högst fem procents avvikelse från de av landskapsstyrelsen enligt § 19 fastställda medelvärdena. Föreligga sådana särskilda skäl, som nedan i mom 7 och 8 nämnas, må likväl större avvikelser göras än ovan stadgats.

Skattbar husbondelön må minskas, därest

1) den skattskyldiges arbetsförmåga under skatteåret varit varaktigt nedsatt till följd av sjukdom, ålderdom, invaliditet eller annan liknande orsak;

2) den skattskyldige är kvinna;

3) den skattskyldige under en betydande del av skatteåret vistats på annan ort eller ägnat sig åt annat förvärvsarbete eller åt allmänt uppdrag, såvitt härigenom erhållits skattbar inkomst;

4) den skattskyldiges lägenhet är avlägset belägen i kommunen; eller

5) där andra särskilda med ovan nämnda jämförbara skäl föreligga.

Skattbar husbondelön må höjas, därest den skattskyldige på sin mark utfört arbete i samband med avverkning eller utdrivning av sina skogsprodukter vid leveransavtal.

Värdet av det arbete, som husbondens barn eller andra familjemedlemmar, hans hustru, hemmavarande sonhustru och gift dotter undantagna, utfört till förmån för lantushåll och skogsbruk på lägenheten, skall taxeringsnämnden uppskatta med beaktande av de medelvärden, som landskapsstyrelsen fastställer, och i övrigt med iakttagande av vad i mom. 5, 6, 7 och 8 stadgas om uppskattning av husbondelön.

Husbondelön och värdet av familjemedlemmars arbete enligt mom. 9 må sammanlagda, utan sådan förhöjning, som stadgas i mom. 8, icke överstiga de totala arbetsutgifter, som lanthus-

hållningen på likartad lägenhet i allmänhet anses kräva. Vid beräkning av de totala arbetsutgifterna skall taxeringsnämnden iakttaga det av landskapsstyrelsen fastställda medelarbetsvärdet per skattehektar med högst fem procents avvikelse.

Avviker odlings- eller produktions sättet på någon lantbruksfastighet väsentligt från det i kommunen allmänt brukliga, skall eventuell härigenom erhållen tilläggsinkomst enligt av landskapsstyrelsen årligen utfärdade föreskrifter skäligen beaktas vid fastställandet av lägenhetens skattbara avkastning. Odlings- eller produktions sätt anses avvika från det i kommunen allmänt brukliga, om fastighetens åkerodling i betydande utsträckning omfattat växter, vilkas odlande icke beaktats vid fastställande av nettointkomsten per skattehektar, eller växter, vilka kräva intensivare odlingssätt än vanligt och vilka icke pläga såsom åkerväxter odlas i kommunen, eller om lantbruksprodukternas omsättning i penningar skett på ett väsentligt annorlunda och fördelaktigare sätt än i kommunen i allmänhet.

Har fastighets avkastning nedgått i följd av frost, översvämning, hagel, skogseld eller annat dylikt i avsevärt större mån än i kommunen i allmänhet, skall sådan minskning i skälig mån beaktas vid beskattningen.

— — —
Denna landskapslag tillämpas från den 1 januari 1960, dock så, att taxering efter densamma första gången verkställs år 1961. Genom denna landskapslag upphäves med verkan från den 1 januari 1959 samtliga i landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, given den 14 juli 1948 (22/48), samt i landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, given den 21 augusti 1930 (9/30), ingående stadganden angående beskattning jämte i dem senare gjorda ändringar. Dock skall i kommun, där klassificering av skogsmarken icke genomförts enligt de i 4 § 2 mom. angivna grunderna, till dess sådan klassificering verkställts, skogsmarken beskattas enligt de grunder, som voro gällande den 31 december 1959. I kommun, där bonitering av od-

lad mark, ängs- eller betesmark icke slutförts enligt förstnämnda grunder, skall sådan mark, till dess boniteringen genomförts, vid beskattningen omräknas till skattehektar enligt rikets förordning den 1 oktober 1959 om beskattning

av lantbruksfastigheter (FFS 376/59).

Beskattning av inkomst under åren 1957, 1958 och 1959 skall verkställas med tillämpning av före den 1 januari 1960 gällande lagstiftning.

Mariehamn, den 25 mars 1960.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicetalman

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 17.

LANDSKAPSLAG

om fördelning av driftskostnaderna vid Ålands centralsjukhus.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Med avvikelse från vad därom särskilt stadgas, skola de kostnader för underhåll och drift, vilka skola erläggas av kommunerna för förvaltningsåren 1960—1962 beträffande Ålands centralsjukhus, bestridas med landskapet Ålands enskilda medel, med undantag av kostnaderna för epidemivården.

2 §.

För de kostnader, som landskapet enligt 1 § övertager, äger kommun ersätta landskapet i proportion till kommunens skattöreantal, jämfört med det samman-

lagda antalet kommunala skattören i landskapet för motsvarande år.

På sjömansinkomst beräknas antalet skattören sålunda, att det av sjömansskatten till kommunen redovisade beloppet divideras med talet tio.

Till dess kommunaltaxeringens resultat föreligger, kan landskapsstyrelsen förskottsvis infordra kommunalt bidrag enligt närmast föregående års taxeringsresultat.

3 §.

Landskapsstyrelsen kan vid behov genom landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser angående tillämpningen av denna landskapslag.

Mariehamn, den 26 mars 1960.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicetalman

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 18.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landstingsordningen för landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 32 § landstingsordningen för landskapet Åland, utfärdad den 14 mars 1951 (14/51), såsom följer:

§ 32.

Finansutskottet skall bereda och av-

Mariehamn, den 24 mars 1960.

giva betänkande i anledning av landskapsstyrelsens förslag till inkomst- och utgiftsstater för landskapet, landskapets bokslut och revisionsberättelsen även-
som i övrigt avgiva utlåtanden och betänkanden i till dess behandling hän-
skjutna frågor av finansiell innebörd.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicetalman

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 19.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om understöd för studier vid läroverk i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 § landskapslagen den 8 februari 1950 om understöd för studier vid läroverk i landskapet Åland (4/50) såsom följer:

§ 3.

Understöd utdelas för ett läsår i sänder, och dess storlek är 18.000—36.000 mark.

Höjes eller sänkes den lön, som innehavare av landskapstjänst eller befatt-

ning åtnjuter, med stöd av gällande bestämmelser till följd av det officiella levnadskostnadsindexets höjning eller sänkning, kunna i 1 mom. nämnda understöd i motsvarande grad höjas eller sänkas inom gränserna för landskapets inkomst- och utgiftsstat och i enlighet med i riket utfärdade närmare föreskrifter.

Denna lag tillämpas från den 1 januari 1960.

Mariehamn, den 25 mars 1960.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N

talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman

E l i e l P e r s s o n
vicetalman.

N:o 20.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om naturskydd i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras § 13 landskapslagen den 31 december 1924 om naturskydd i landskapet Åland (33/24), sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 30 april 1943 (14/43), såsom följer:

§ 13.

Med undantag av de i landskapslagen om jakt i landskapet Åland samt de nedan i 3 mom. nämnda arterna äro alla fåglar jämte bon och ägg av dem ständigt fridlysta.

Enahanda skydd tillkommer jämväl fladdermus och igelkott.

Följande fågelarter äro icke fridlysta: kråka, skata, kaja, törnskata, duvhök, sparvhök, berggöv, trut och mås.

För fredande av gård ävensom av trädgårds- och grönsaksodling vare tillåtet att inom desamma eller i deras omedelbara närhet döda trast, gråsparv, pilfink och duva.

För vetenskapligt ändamål, så ock om någon fridlyst djurart överhövan förökats på viss ort eller eljest visar sig skadlig, må landskapsstyrelsen, efter naturskyddsinspektörens hörande, medgiva undantag från här stadgad fridlysning.

Mariehamn, den 25 mars 1960.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicetalman

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 21.

LANDSKAPSLAG

om tandvård i folkskolorna.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Den allmänna ledningen av och tillsynen över tandvården vid folkskolorna tillkommer landskapsstyrelsen i den mån dessa uppgifter icke enligt 19 § 7 p. självstyrelselagen för Åland ankommer på medicinalstyrelsen eller landskapsläkaren.

2 §.

Kommun är skyldig att för eleverna i folkskolor belägna inom kommunen ordna tandvård, omfattande undersökning och åtgärder för att bibehålla tänderna i gott skick. Likaså skall kommunen ombesörja den tandvård, som erfordras på grund av olycksfall, som drabbat elev i skolan eller på väg till eller från skolan.

3 §.

Ledningen av tandvården i folkskolorna ankommer i kommun på hälsovårdsnämnden.

Kommunens skoltandvård skall handhas av vederbörligen legitimerad tandläkare.

4 §.

Den, som huvudsakligast drager försorg om folkskolelevs vård och uppfost-
ran, skall tillse att eleven underkastar sig undersökning av skoltandläkare.

Undersökningen skall ordnas så, att den icke väsentligen stör undervisningen i folkskolan.

5 §.

Kommun erhåller i landskapsbidrag två tredjedelar av i 6—9 §§ avsedda utgifter för skoltandvården.

6 §.

Vid fastställande av landskapsbidrag beaktas skoltandläkarens avlöning till den del kommunens utgifter härför icke överstiga enligt av landskapsstyrelsen fastställda grunder beräknad avlöning. Härvid medräknas även av landskapsstyrelsen godkända och av kommunen utbetalade tillägg för avsides belägen ort.

7 §.

Kommunens utgifter för avlöning av vårdbiträde, som assisterar skoltandläkaren vid undersökningar och vård, eller för ersättning, som skoltandläkaren uppbär på grund av att vårdbiträde saknas, utgifter för läkemedel och förnödenheter, som använts vid tandvården, ävensom den årliga värdeminskningen på tandläkarens inventarier och instrument beräknas vid fastställandet av landskapsbidraget uppgå till sammanlagt fyrtio procent av den avlöning, varpå landskapsbidrag enligt 6 § beräknas.

8 §.

Utgifterna för hyra och lyse samt för uppvärmning och städning av skoltandläkarens mottagningslokal beräknas vid fastställande av landskapsbidrag uppgå till sammanlagt tio procent av den avlöning, varpå landskapsbidrag enligt 6 § beräknas. Befinner sig skoltandläkarens mottagningslokal i folkskolbyggnad, för vars uppförande landskapsbidrag erhållits, beräknas likväl de nämnda utgifterna uppgå till endast fem procent av ovan avsedd avlöning.

9 §.

Kostnaderna för skoltandläkarens och vårdbiträdets resor till mottagningar samt utgifter för elevernas befordran

till skoltandläkarens mottagning för undersökning eller vård beaktas vid fastställande av landskapsbidraget enligt de verkliga, nödigbefunna kostnaderna.

10 §.

Kommun med svag ekonomi må tilldelas extra landskapsbidrag för de årliga kostnader, som följa av i denna lag stadgade åligganden.

Mariehamn, den 24 mars 1960.

11 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

12 §.

Denna lag träder omedelbart i kraft. Kommun bör fullgöra sina i denna lag föreskrivna förpliktelser senast från den 1 januari 1967.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicetalman

Eliel Persson
vicetalman.

LANDSKAPSLAG**om yrkesvägledning.**

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960.

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Landskapet bedriver yrkesvägledning i syfte att bistå den enskilde vid lösningen av de problem, som hava samband med hans yrkesval och förkovran inom yrket. Ledningen av och tillsynen över denna verksamhet åligger landskapsstyrelsen.

Vid yrkesvägledningen bör hänsyn tagas till de personliga förutsättningar den person har, som skall vägledas, och till de möjligheter olika yrkesområden erbjuda honom. Verksamheten må icke inkräkta på envars rätt att fritt välja arbetsområde eller levnadsuppgift.

Yrkesvägledningen är avgiftsfri.

2 §.

Yrkesvägledningsmyndighet åligger

1) att anordna informations- och upplysningsverksamhet beträffande olika yrkesområden och att tillhandahålla uppgifter om de krav de olika yrkesområdena ställa samt om utbildnings-, samsättnings- och beföringsmöjligheterna inom dessa;

2) att giva person, som erhåller yrkesvägledning, bistånd med att klarlägga sin lämplighet och sina övriga personliga förutsättningar för olika verksamhetsområden och att meddela honom anvisningar rörande val av yrke, planläggning av utbildning eller ombyte av yrke;

3) att främja förverkligandet av de yrkesplaner yrkesvägledde uppgjort på basen av yrkesvägledningen och att i detta syfte handhava arbetsförmedling för yrkesvägledde ungdom; samt

4) att följa med de vägleddas utveckling inom det yrkesområde de valt och

att giva dem fortsatt vägledning i syfte att underlätta och trygga deras framgång i yrket, till dess de kunna anses hava varaktigt funnit sin plats inom sitt yrkesområde.

3 §.

Landskapsstyrelsen skall följa med utvecklingen på yrkesvägledningens område och inhämta råd och upplysningar av yrkesvägledningsmyndigheterna i riket.

4 §.

För verkställigheten av yrkesvägledningsverksamheten inom landskapet inrättas en yrkesvägledningsbyrå.

I den mån härför erforderligt anslag anvisats må landskapsstyrelsen tillsätta lokala ombudsmän, vilka stå under yrkesvägledningsbyråns ledning och tillsyn. För yrkesvägledningsuppgifter, som ankomma på skola, antages såsom förbindelselärare någon av skolans lärare.

Vid yrkesvägledningsbyrån må landskapsstyrelsen inrätta en ordinarie tjänst för yrkesvägledare samt nödigt antal extraordinarie och tillfälliga befattningshavare.

5 §.

För att biträda yrkesvägledningsbyrån i ärenden, som angå planerande och utvecklande av yrkesvägledningen, må tillsättas en rådgivande kommission, enligt vad i landskapsförordning närmare stadgas. Kommissionens ordförande skall företräda det allmänna skolväsendet samt ledamöterna och suppleanterna dels undervisningsväsendet, dels arbetsförmedlingsbyrån och arbetsmarknadsparterna. Majoriteten av medlemmarna bör företräda undervisningsväsendet.

6 §.

Yrkesvägledningen för skolungdomen skall försiggå i fast samarbete mellan yrkesväglednings- och skolmyndigheterna.

Skolmyndigheterna skola i samråd med yrkesvägledningsmyndigheterna vidtaga nödiga åtgärder i syfte att skapa förutsättningar för skolungdomens systematiska förberedelse för yrkesvalet, enligt vad i landskapsförordning särskilt stadgas.

I föregående moment avsedd förberedelse försiggår i läroanstalterna i den ordning, varom stadgas i för dem gällande föreskrifter.

Läroanstalterna skola meddela yrkesvägledningsmyndigheterna för yrkesvägledningen nödiga uppgifter om eleverna, enligt vad i landskapsförordning stadgas.

7 §.

Vad i denna lag stadgas om yrkesvägledning gäller icke vetenskapligt forskningsarbete på detta område, ej heller anställande av sådana lämplighetsprov, som ansluta sig till läroanstalters val av elever, arbetsgivares personalrekrytering eller psykologisk rådgivning i annat än yrkesvägledningssyfte.

Mariehamn, den 24 mars 1960.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman

8 §.

Utan tillstånd av landskapsstyrelsen må ingen mot vederlag bedriva i denna lag avsedd verksamhet. Överträdelse härav bestraffas med minst 50 dagsböter. Bedrives verksamheten yrkesmässigt eller äro omständigheterna eljest försvårande, vare straffet minst ett-hundra dagsböter eller högst ett års fängelse.

9 §.

I yrkesvägledningsarbetet framkomna omständigheter av enskild natur rörande person, som erhåller yrkesvägledning, må icke yppas för obehöriga.

10 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

11 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1961.

Utan hinder av stadgandet i 1 mom. må landskapsstyrelsen före lagens ikraftträdande anställa yrkesvägledare på ordinarie stat för att biträda landskapsstyrelsen vid organiserandet av yrkesvägledningsverksamheten.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 23.

LANDSKAPSLAG

om arbetsförmedling.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 30 juni 1960.

Utfärdad i Mariehamn den 20 juli 1960.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Landskapet bedriver arbetsförmedling för att främja en så effektiv och ändamålsenlig placering av arbetskraften som möjligt och för att åstadkomma jämvikt på arbetsmarknaden. Ledningen av och tillsynen över arbetsförmedlingsverksamheten åligger landskapsstyrelsen.

Om yrkesvägledning och därtill ansluten arbetsförmedling för ungdom stadgas särskilt.

Till dess om yrkesvägledning har särskilt stadgats, handhaves yrkesvägledningen med stöd av denna lag jämsides med arbetsförmedlingsverksamheten.

2 §.

Förening må beviljas tillstånd att förmedla arbete eller arbetstagare, om densamma prövas besitta särskilda möjligheter att på ett visst område placera arbetskraft eller om tillståndet gäller för invalider eller andra partiellt arbetsföra avsedd arbetsförmedling.

I samråd med arbetsförmedlingsmyndigheterna må arbetsplatser utan ersättning förmedlas av landskapets egna och dess tillsyn underkastade inrättningar åt personer, som lämna nämnda inrättningar.

Annan än vederbörande myndighet och inrättning eller förening, som erhållit tillstånd därtill, må icke bedriva arbetsförmedling, ej heller därom annonsera i tidningspressen eller på annat sätt.

Denna lag gäller icke anskaffande av arbetsplats åt enskild arbetstagare, ej heller förmedlande av arbetstagare åt

arbetsgivare, såframt detta sker endast tillfälligt och utan att vederlag därför i någon form betingas.

3 §.

Arbetsförmedlingens uppgift är att effektivt betjäna arbetsmarknaden så, att arbetsgivaren får den arbetstagare, som för den utbudna arbetsplatsen är lämpligast och bäst, och arbetssökande det arbete han bäst förmår utföra.

4 §.

Landskapets arbetsförmedling är avgiftsfri. Dock må arbetsförmedlingsmyndighet med arbetsgivare överenskomma om ersättning för annonskostnader, då arbetsgivaren önskar särskild annonsering för att tillgodose sitt behov av arbetskraft.

5 §.

Det åligger arbetsförmedlingsmyndighet att noga följa med arbetsmarknaden samt att tillhandagå arbetsgivare och arbetssökande med upplysningar om densamma.

6 §.

Person, som uppenbart är helt oförmögen till arbete, må icke upptagas såsom arbetssökande i arbetsförmedling. Finner arbetsförmedlingsmyndighet sådant påkallat, skall arbetssökande förete utredning angående sin arbetsförmåga.

7 §.

Verkställigheten av de uppgifter, vilka enligt denna lag ankomma på landskapet, åligger Ålands arbetsförmedlingsbyrå.

Inom landskapet skall finnas nödigt antal arbetsombudsmän, som äro un-

derställda arbetsförmedlingsbyråns ledning och tillsyn.

Beslut om inrättande och indragning av ombudsmannabefattning fattas inom ramen för landskapets budget.

Vid arbetsförmedlingsbyrån må inrättas byråchefs-, biträdande byråchefs- och kanslibiträdestjänster eller befattningar med grundlön ävensom nödigt antal extraordinarie och tillfälliga befattningar.

8 §.

För att biträda arbetsförmedlingsbyrån skall tillsättas en delegation, vars ordförande och viceordförande samt ledamöter och suppleanter förordnas av landskapsstyrelsen.

Ordföranden och viceordföranden skola utses bland för uppdraget lämpliga personer, som ej kunna anses företräda någondera arbetsmarknadspartens intressen. Ledamöterna och suppleanterna skola utses sålunda, att hälften av dem företräder arbetsgivarna och andra hälften arbetstagarna och att de såvitt möjligt företräda olika yrkesområden. Vederbörande arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer skola beredas tillfälle att föreslå kandidater till ledamöter och suppleanter.

9 §.

Vid arbetsförmedlingsbyrån må dessutom tillsättas en särskild kommission för avdelningen för förmedling av arbete åt sjömän samt andra kommissioner för specialarbetsförmedling.

Såsom ordförande i kommissionen fungerar ordföranden eller viceordföranden i delegationen. Vid tillsättandet av ledamöter i kommission länder i tillämpliga delar till efterrättelse, vad i 8 § 2 mom. stadgas om delegationens sammansättning.

10 §.

Arbetssökande, som söker arbete inom arbetsområde, vilket kräver yrkeskicklighet och -vana, bör på av arbetsförmedlingsmyndigheten godkänt sätt styrka, att han besitter nödig insikt, förfarenhet och förmåga på ifrågakvarande arbetsområde.

11 §.

Av arbetskonflikt föranledd arbetsin-

ställelse medför icke ändring i arbetsförmedlingsmyndighets verksamhet. Dock bör sagda myndighet införskaffa noggranna uppgifter om arbetskonfliktens beskaffenhet och omfattning samt därom lämna upplysningar åt personer, som anhålla om arbetsförmedling.

12 §.

Förening, som önskar bedriva arbetsförmedling i landskapet, söke tillstånd därtill hos landskapsstyrelsen. Av förening utövad arbetsförmedling är i allmänhet avgiftsfri. Endast i särskilda fall må landskapsstyrelsen bevilja förening rätt att för förmedling uppbära avgift till fastställt belopp. Tillstånd beviljas för högst fem år i sänder, och däri böra angivas de villkor, på vilka föreningen må bedriva förmedling.

13 §.

Person, som förestår av förening utövad arbetsförmedling, bör vara godkänd för uppdraget av landskapsstyrelsen. För godkännande erfordras utredning därom, att vederbörande åtnjuter medborgerligt förtroende, råder över sig och sin egendom och i övrigt besitter förutsättningar och egenskaper, som garantera en regelbunden och ändamålsenlig ledning av arbetsförmedlingen.

14 §.

Landskapsstyrelsen har rätt att låta inspektera av förening bedriven verksamhet, som faller inom området för denna lag, i vilket syfte inspektör bör beredas tillträde till byrålokaler och tillgång till alla arbetsförmedlingen rörande handlingar och räkenskaper.

15 §.

Landskapsstyrelsen må återkalla tillstånd att utöva arbetsförmedling, om förening överträtt lag eller i tillståndet föreskrivna villkor eller senare meddelade anvisningar eller om missbruk i dess arbetsförmedling yppats.

16 §.

Landskapsstyrelsen fastställer ordningsstadga för arbetsförmedlingsbyrå och arbetsombudsmännen samt utfärdar nödiga bestämmelser om deras verksamhet.

Bryter den, som anlitar arbetsförmedling, mot ordningsstadgan eller uppträder han eljest på ett opassande sätt, är byråns chef eller arbetsombudsmannen berättigade att tilldela honom varning. Upprepas förseelsen eller det opassande uppträdandet eller äro de av grövre art, är byråns chef eller arbetsombudsmannen berättigad att avföra honom ur byråns förteckningar för en tid av högst ett år. Likaså må för en tid av högst ett år ur byråns förteckningar avföras arbetsovillig arbetslös person, som fortgående försummat honom erbjudet, hans arbetsskicklighet motsvarande arbete, vilket icke är arbetsvist underkastat och för vilket erlägges enligt kollektivavtal utgående eller annars skäligen befunden lön.

I beslut, som av chef för arbetsförmedlingsbyrå eller av arbetsombudsman i stöd av denna paragraf fattas, må ändring sökas såsom därom i rikslagsstiftningen är stadgat.

17 §.

Var, som olovligen utövar i denna lag avsedd verksamhet, straffas med minst femtio dagsböter.

Förmedlar någon olovligen eller tillkännager någon offentligt, att han förmedlar arbetstagare till annat land, eller

har olaga arbetsförmedling bedrivits i förvärvssyfte eller äro omständigheterna eljest försvårande, vare straffet minst etthundra dagsböter eller högst ett års fängelse.

18 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

19 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1961. Genom densamma upphäves landskapslagen den 14 juli 1948 om arbetsförmedling i landskapet Åland (23/48).

Ålands arbetsförmedlingsbyrå fortsätter sin verksamhet såsom landskapets arbetsförmedlingsbyrå utan särskilt, av landskapsstyrelsen fattat beslut.

Chef för och annan innehavare av tjänst vid Ålands arbetsförmedlingsbyrå, vilka innehava sin tjänst vid lagens ikraftträdande och överföras till i denna lag förutsatt landskapets tjänst eller befattning, äro berättigade att för ålders-tillägg och pension tillgodoräkna sig den tid de varit i kommunal tjänst, såsom om de under motsvarande tid hade varit i landskapets tjänst.

Mariehamn, den 24 mars 1960.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom

vicetalman

Eliel Persson

vicetalman.